

[Bollmann]

hvad det er for et resultat, der kommer ud af dette udvalgsarbejde.

Hvad angår det andet punkt, synes jeg heller ikke, der er rimelighed i at foretage nogen særlige ændringer. Der er jo, som flere andre har påpeget, ikke nogen helt stor tilknytning til arbejdsmarkedet netop hos den gruppe, så sådan som forslaget foreligger, må jeg på CDs vegne afvise det.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at komplimentere VS, fordi man ved behandlingen af handicappedes situation har grebet det så bredt an, som man har gjort. Vi har i dag både mødt forslag på det socialpolitiske, det kulturpolitiske og nu på det arbejdsmarkedspolitiske område. Jeg synes også, det er glædeligt, at der har været den brede opbakning i folketinget til de hovedintentioner, der er lagt frem.

Når vi så går ind i detaljen, er det klart, at der gør sig forskellige vurderinger gældende, men det overordnede sigte har der været bred enighed om for så vidt angår de forskellige forslag, og det mener jeg også der er med hensyn til dette forslag, B 108, som jeg nu vil komme med et par kommentarer til.

Forslaget består af to dele. Hvad første del, de dagpengeberettigede A-kassemedlemmer, angår, er der, som det tidligere er nævnt, et udvalgsarbejde i gang, og jeg synes, det rigtige må være at afvente dette udvalgsarbejde, som, tror jeg, vil kaste yderligere lys over det problem, som VS påpeger.

Så er der den anden del af forslaget, nemlig forholdet mellem invaliditetsydelsen og efterlønsmodtagelsen, det, at man fortsat skal have invaliditetsydelsen, når man er gået på efterløn. Sådan som jeg forstår invaliditetsydelsen, nemlig som en kompensation for de ekstra udgifter, man har ved at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, synes jeg ikke, at VS har leveret en begrundelse for, at invaliditetsydelsen skal bevares, også efter at man er gået på efterløn, så det punkt kan jeg ikke umiddelbart give min tilslutning. Derimod vil jeg meget gerne, når vi har fået yderligere materiale, som jeg forventer gennem de betænkninger, der kommer, være med til, at vi ser på de problemer, som VS har rejst under første del af sit forslag.

Dohrmann (FP):

Generelt om de mange VS-forslag, vi har til behandling her i dag, vil jeg sige, at jeg synes, det er godt, at folketinget har haft en debat om de handicappedes situation. Jeg synes blot, at forslagsstillerne, når de nu har indledt denne debat, skulle have gjort sig den umage at formulere nogle egentlige lovforslag i stedet for blot at fremsætte nogle forslag til folketingsbeslutning, som jo trods alt kun kan føre til en mere generel debat.

Men som det er fremgået her i dag, er vi i fremskridtspartiet meget positive, hvis der er nogen områder – og det er der jo, det vil vi da også gerne tilstå – hvor man skal foretage ændringer ud fra den betragtning, at handicappede så absolut ikke skal diskrimineres, fordi de er handicappede.

I det foreliggende beslutningsforslag henledes opmærksomheden da også på nogle ting, som sikkert retfærdigvis bør ændres. Der er andre dele, vi slet ikke kan tilslutte os, men dem vil vi tage stilling til, hvis der på et eller andet tidspunkt skulle fremkomme egentlige lovforslag, som man konkret kan tage stilling til.

Vi medvirker som sagt gerne til at ændre de områder, hvor vi mener at de handicappede får en forkert behandling. Men vi vil selvfølgelig også gå imod de ting, som vi anser for mindre heldige.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal indledningsvis takke for den ros, vi har fået fra forskellige sider for, at vi har set på de handicappedes situation i bred forstand og ikke begrænset os til det sociale område. Endvidere skal jeg takke for den overvejende positive holdning, der var til i alle tilfælde den første del af beslutningsforslaget om begrænsningen i dagpengenes varighed.

Arbejdsministeren var positiv over for den første del af forslaget og sagde blot, at det skulle være alle personer, der var underlagt denne regel, ikke blot de handicappede. Det kan jeg da give både hr. Estrup og arbejdsministeren ret i. Så lad os få det udstrakt til at omfatte alle dem, der er underlagt den regel.

Der har været varierende holdninger til invaliditetsydelsen, hvor nogle har ment, at de 200 timer, som man stadig væk må arbej-